

Образи ти на лица-та ако сж природны, трѣбва да имать за основъ истинѣ-тѣ, ако ли сж въображаеми вѣроятность-тѣ. И едни-ти и други-ти изискувать искусство и разумъ съвременно сила и живость.

Вкусъ-тъ трѣбва да избира чърты-ты и ѣдагы поставя съ тънкостъ тѣй едно до друго както сж отъ самъ-тѣ природѣ да даждь повече сѣятельность на образа, както сѣйки-ты на едно изображеніе показывать прѣдмѣты-ты по-ясно,

Образъ-тъ ся отличава отъ характера, спорѣдъ това че, образъ-гъ описва едно лице, а характеръ-тъ, единъ общность. Първый подобава повече на историка; второй е самый что може си присвои единъ сатирический или комический стихотворецъ. Риторъ-тъ може да употреби едно слѣдъ друго образы, или характеры, спорѣдъ цѣль-тѣ боже-то имѣ. Подеръ това, сжщи-ты начала можеть ся прибави и на два-та тыя видове описанія.

Сравненіе-то (1) е описаніе на подобности-ты, или разности-ты на двѣ лица два характера, два образа, съ единъ рѣчь, между двѣ пѣча. Отъ това сравненіе-то бива:

Уподобленіе(2), кое-то сравнява два прѣдмѣта само по сходство-то на подобности-ты имѣ.

Неуподобленіе (3), кое-то сравнява два разны прѣдмѣты или разности-ты на единъ сжщъ прѣдмѣтъ.

---

(1) Parallèle. (2) Similitude. (3) Dissimilitude.